

**Sygn. akt II 1 C 15/18**

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, Wydział II Cywilny – Sekcja Egzekucyjna

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Braczkowska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Monika Romaniacka

po rozpoznaniu w dniu 4 grudnia 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko K. K. (1)

o zwolnienie zajętego przedmiotu od egzekucji

na skutek sprzeciwu pozwanego od wyroku zaocznego z dnia 26 kwietnia 2018 roku

1. utrzymuje wyrok zaoczny z dnia 26 kwietnia 2018 roku w mocy - w całości;
2. zasądza od K. K. (1) na rzecz M. K. kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt II 1 C 15/18

## UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 29 czerwca 2017 roku, skierowanym przeciwko K. K. (1), powód M. K. wniósł o zwolnienie spod egzekucji samochodu osobowego marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) z 2005 roku, który to pojazd został zajęty w dniu 11 maja 2017 roku przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi J. K. w sprawie Km 470/17 prowadzonej przeciwko dłużnikowi K. K. (2). Pozew skierowany został do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi. Powód wniósł również o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania. Powód podniósł, że w/w ruchomość stanowi jej własność. M. K. wniósł również o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez komornika sądowego J. K. w części dotyczącej spornej ruchomości do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. (pozew k. 2-3).

Postanowieniem z dnia 6 lipca 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi zabezpieczył roszczenie powoda poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi J. K. w sprawie Km 470/17 - w części dotyczącej skierowania egzekucji do spornego pojazdu mechanicznego (postanowienie k. 9).

Postanowieniem z tego samego dnia Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi uznał się niewłaściwym w przedmiotowej sprawie i przekazał ją Sądowi Rejonowemu dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, jako właściwemu rzeczowo i miejscowo do jej rozpoznania (postanowienie k. 11).

W dniu 26 kwietnia 2018 roku, po przeprowadzeniu rozprawy Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny Sekcja Egzekucyjna wydał w sprawie II C 15/18 wyrok zaoczny, w którym zwolnił od egzekucji prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi J. K. w sprawie Km 470/17 samochód osobowy marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok produkcji 2005, o numerze nadwozia (...), stanowiący własność powoda M. K. i zasądził od K. K. (1) na rzecz M. K. kwotę 765 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania (wyrok zaoczny k. 56).

W dniu 4 maja 2018 roku do akt sprawy podłożono wniosek pełnomocnika pozwanego o odroczenie rozprawy, złożony w dniu 25 kwietnia 2018 roku (prezentata), który został załączony do akt sprawy (wniosek wraz z zarządzeniem k. 64).

W dniu 8 maja 2018 roku do akt sprawy podłożono odpowiedź na pozew pełnomocnika pozwanego, złożoną w dniu 7 maja 2018 roku (prezentata), która została załączona do akt sprawy z uwagi na jej złożenie po wydaniu wyroku (odpowiedź na pozew wraz z zarządzeniem k. 67-69, pełnomocnictwo k. 12).

W dniu 21 maja 2018 roku, w ustawowym terminie pełnomocnik pozwanego złożył sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 26 kwietnia 2018 roku. Sprzeciw od wyroku zaocznego był w zasadzie powtórzeniem argumentów podniesionych przez pełnomocnika pozwanego w jego odpowiedzi na pozew. Wniósł on o uchylenie wyroku zaocznego, oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania. W złożonym sprzeciwie od wyroku zaocznego pełnomocnik pozwanego zakwestionował datę zawarcia przez powoda i dłużnika umowy kupna-sprzedaży spornego pojazdu mechanicznego. Podniósł również, że takie postępowanie dłużnika, polegające na wyzbywaniu się składników jego majątku świadczy o celowym działaniu na szkodę wierzyciela, a K. K. (2) w związku z tym popełnił co najmniej dwa przestępstwa wyczerpujące dyspozycję przepisu art. 270 k.k. i 300 k.k. To skłoniło wierzyciela do złożenia zawiadomienia o możliwości popełnienia przestępstwa przez dłużnika wyczerpującego dyspozycję w/w przepisów. W związku z tym wniósł on o zawieszenie postępowania w przedmiotowej sprawie do czasu zakończenia przez Prokuraturę Rejonową Ł. postępowania w sprawie 1 Ds. 1135/2017 (sprzeciw od wyroku zaocznego k. 73-76).

Postanowieniem z dnia 19 lipca 2018 roku Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanego o zawieszenie postępowania (postanowienie k. 79).

Do dnia zamknięcia rozprawy pełnomocnik pozwanego nie zajął innego stanowiska w sprawie. Pełnomocnik powoda na rozprawie w dniu 4 grudnia 2018 roku podtrzymał dotychczasowe stanowisko (powoda) w sprawie. Podniósł, iż postępowanie przygotowawcze, na które w sprzeciwie do wyroku zaocznego powołał się pełnomocnik pozwanego zostało umorzone. Pełnomocnik powoda wniósł również o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (protokół elektroniczny rozprawy z dnia 4 grudnia 2018 roku k. 92).

### **Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:**

Wyrokiem z dnia 17 czerwca 2016 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, II Wydział Cywilny wydanym w sprawie II C 1389/15 zasądził od K. K. (2) na rzecz K. K. (1) kwotę 35.000 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości 6% w skali roku od dnia 17 listopada 2011 roku do dnia 17 stycznia 2012 roku, odsetkami ustawowymi od dnia 18 stycznia 2012 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty. Zasądził równocześnie od K. K. (2) na rzecz K. K. (1) kwotę 4.167 zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania (tytuł wykonawczy k. 3 w załączonych aktach egzekucyjnych Km 470/17).

W dniu 11 kwietnia 2017 roku K. K. (1), reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie adwokata, złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi J. K. wniosek egzekucyjny skierowany przeciwko K. K. (2) celem wyegzekwowania należności wynikających z tytułu wykonawczego w postaci wyroku z dnia 17 czerwca 2016 roku wydanego przez Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi w sprawie II C 1389/15. Wniósł o skierowanie egzekucji między innymi do mienia ruchomego należącego do dłużnika w postaci samochodu osobowego marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Postępowanie zawisło za sygnaturą akt Km

470/17. W sprawie tej nie wyegzekwowano żadnych należności (wniosek egzekucyjny k. 1-2, tytuł wykonawczy k. 3 w załączonych aktach Km 470/17).

W dniu 16 maja 2017 roku, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi J. K., pod adresem Ż., ul. (...), dokonał zajęcia ruchomości w postaci samochodu osobowego marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Obecna na miejscu czynności żona dłużnika – K. K. (3) oświadczyła do protokołu zajęcia, że sporny pojazd nie należy do dłużnika, gdyż w dniu 16 września 2016 roku został sprzedany na rzecz M. K. za kwotę 15.300 zł, na dowód czego okazała umowę kupna – sprzedaży. W rozmowie telefonicznej przeprowadzonej w trakcie czynności zajęcia z dłużnikiem potwierdził on, że sporny pojazd nie stanowi jego własności, a z uwagi na to, że jest uszkodzony mechanicznie nowy właściciel zostawił go na posesji celem naprawy (protokół zajęcia k. (protokół zajęcia k. 44-45 załączonych akt Km 470/17).

W dniu 16 września 2016 roku dłużnik K. K. (2) sprzedał na rzecz M. K. samochód osobowy marki A. (...) numer rejestracyjny (...), rok produkcji 2005, numer nadwozia (...) za kwotę 15.300 zł (umowa z dnia 16 września 2016 roku - k. 4).

W dniu 26 września 2016 roku powód M. K. uiszczył na rzecz Urzędu Skarbowego w Z. kwotę 306 złotych tytułem (...) 3 z tytułu zawarcia umowy kupna - sprzedaży spornego – pojazdu (kopia wpłaty - k. 5).

Stan faktyczny sprawy został ustalony na podstawie powołanych powyżej dokumentów (w tym znajdujących się w załączonych aktach Km 470/17).

Sąd Rejonowy wskazuje przy tym, że stronie pozwanej nie udało się sprostać ciężącemu na niej ciężarowi dowodu udowodnienia faktów, z których wywodziła ona określone skutki prawne. Postanowieniem z dnia 4 grudnia 2018 roku oddalono bowiem wnioski dowodowe pełnomocnika pozwanego zawarte w sprzeciwie od wyroku zaocznego – wobec niewykonania przez niego zobowiązania Sądu nałożonego na niego zarządzeniem z dnia 19 lipca 2018 roku, wykonamy w dniu 30 lipca 2018 roku, które to zarządzenie zostało doręczone pełnomocnikowi pozwanego w drodze skutecznej awizacji w dniu 23 sierpnia 2018 roku (protokół elektroniczny rozprawy z dnia 4 grudnia 2018 roku k. 92, zarządzenie k. 79, awizo k. 81). Od profesjonalnego pełnomocnika strony postępowania można bowiem wymagać sprecyzowania tezy dowodowej dla przesłuchania zgłoszonych przez niego świadków, choćby celem oceny czy okoliczności faktyczne, na które mają być słuchani przez Sąd zawnioskowani świadkowie, mają znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w sprawie.

### **Sąd Rejonowy zważył, co następuje:**

Powództwo oparte o treść art. 841 § 1 k.p.c., a z takim właśnie powództwem wystąpił powód w przedmiotowej sprawie, umożliwia stronie wykazanie, że skierowanie egzekucji do jakiejś rzeczy narusza jej prawa. Podstawowym prawem, jakie może być w taki sposób naruszone, jest oczywiście prawo własności. Powód wystąpił w tej sprawie z twierdzeniem, iż wierzyciel skierował egzekucję do pojazdu mechanicznego stanowiącego jego własność. Powód powołał się więc na uprawnioną przesłankę zwolnienia rzeczy od egzekucji.

Powództwo wywiedzione w tej sprawie doprowadziło Sąd do przyjęcia, że powodowi udało się wykazać jego prawo własności do spornego samochodu osobowego marki A. (...) na podstawie przedstawionej kopii umowy kupna – sprzedaży i potwierdzenia uiszczenia podatku od czynności cywilno – prawych od zawartej umowy dotyczącej spornej ruchomości. Na podstawie tych dokumentów Sąd przyjął, że umowa została wykonana. Wskazać przy tym należy, iż stronie pozwanej nie udało się przeprowadzić dowodu przeciwnego. Wszystkie wnioski dowodowe zgłoszone przez stronę pozwaną zostały oddalone, o czym była mowa we wcześniejszej części uzasadnienia. Podkreślenia jednak wymaga, iż właściwie strona pozwana – w jej stanowisku procesowym - nie kwestionowała prawa własności powoda spornego pojazdu mechanicznego, a jedynie podnosiła zarzuty dotyczące zawarcia jej w innej dacie oraz fakt, iż umowa ta została zawarta w celu pokrzywdzenia wierzyciela. Podnoszone przez pełnomocnika pozwanego zarzuty, jakoby w trakcie czynności zajęcia okazano komornikowi sądowemu umowę kupna – sprzedaży z innego dnia niż załączona do akt sprawy nie znajduje potwierdzenia w protokole zajęcia znajdującym się w oryginale w

aktach egzekucyjnych (19 zamiast 16 września 2016 roku). Wszelkie zarzuty dotyczące możliwości popełnienia przez dłużnika K. K. (2) przestępstw wyczerpujących dyspozycję przepisu art. 300 k.k. i art. 207 k.k. nie mają znaczenia dla merytorycznego rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, gdyż nie dotyczą one strony postępowania w sprawie II 1 C 15/18. Ewentualnych roszczeń związanych z działaniem dłużnika zmierzającym do pokrzywdzenia wierzyciela, pozwany winien dochodzić w drodze skargi pauliańskiej. Działanie w celu pokrzywdzenia wierzyciela z resztą nie zostało w żadnej mierze dowiedzione w przedmiotowym postępowaniu.

Z powyższych przyczyn powództwo zasługiwało na uwzględnienie. W związku z tym na mocy art. 347 k.p.c. wyrok zaoczny został utrzymany w mocy w całości.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 k.p.c.) przyjmując, że całość tych kosztów ponieść winna strona pozwana. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika profesjonalnego reprezentującego stronę powodową ustalone w oparciu o stawkę minimalną właściwą dla wskazanej przez powoda wartości przedmiotu sporu.

## ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.